

एतदेवाहार्धेन निवृत्तमिति विरतमित्यपिपाठः मार्गविशिनष्टि व्यक्तं बाह्यमाभ्यंतरं बालं बन्धनं यद्विचिंत्य विचारयोः प्रागुक्तं सूक्ष्मं स्थूलं च अव्यक्तं सानंदसास्मितयोरालंबनं ततो नाश्रयं निर्विषयं शुद्धचिन्मात्रमित्यर्थः ॥ १३ ॥ मार्गप्राप्तौ हेतुमाह कुशेति कदंबमुकुलसदृशात् हृदयपिंडात्प्रस्थितानाढ्यः कुशवत्स्थूलमूलाः सूक्ष्मायाः अपैर्हृदयपिंडं स्पृशंत्यो मूलैर्ब्रह्मांडमापूर्यतिष्ठंति तदिदमुक्तं कुशोच्चयनिषण्ण इत्यथस्तात् कुशहस्तइति पुरस्तात् कुशैः शिखीत्युपरिष्ठात् कुशैः परिवृत इति समंतात् तस्मिन्कुशजालमध्ये इति हृदयपिंडेऽपि कुशैश्छन्नोऽयं पुरुष इति प्रभाद्वारा प्रदीपस्येवास्य पुरुषस्य नाडोद्वारा ब्रह्मांडव्याप्तिरस्तीति श्रुता वपितावा अस्यैताहितानामनाढ्य इत्युपक्रम्य तस्य वा एतस्य पुरुषस्य प्राचीदिकप्राञ्चः प्राणादक्षिणादिग्दक्षिणे प्राणा इत्यादिनायमेवार्थो दर्शितः तथा चैतद्व्याख्यातं वार्तिके कदंबपुष्पवत्सैषा देवता हृदयाश्रया बहिर्गता सुनाडीषु विविक्ता हृदयादधि यथास्य नाढ्यः पुंसः स्युरध्यात्मं सर्वतोगताः अधिभूतं तथैवास्य वायुमयः समंतगाः एतस्मादेव निःसृत्य शरीरात्सर्वतोगताः अधिभूतात्मनैवायं नाडोलक्षणवर्त्मना आपूर्येदं जगत्सर्वं स्थित आध्यात्मिकः पुमानिति तथा च शरावपिहितप्रभावत्सर्वद्वारापि धाने हार्दाकाशेऽङ्गीभूतं प्रज्ञानं अनादौ संसारे समनुभूतनिखिलप्रपंचवासनावासितं सत् सर्वमवभासयतीति चितः सार्वभौममुक्तं भवति ॥

निवृत्तं मार्गमासाद्य व्यक्ताव्यक्तमनाश्रयं ॥ १३ ॥ कुशोच्चयनिषण्णः सन् कुशहस्तः कुशैः शिखी ॥ कुशैः परिवृतस्तस्मिन्मध्ये छन्नः कुशैस्तथा ॥ १४ ॥ विषयेभ्यो नमस्कुर्याद्विषयान्न च भावयेत् ॥ साम्यमुत्पाद्य मनसामनस्येव मनोदधत् ॥ १५ ॥ तद्विद्याध्यायति ब्रह्म जपन्वै संहितां हितां ॥ संन्यस्य त्यक्त्वा तां वै समाधौ पर्यवस्थितः ॥ १६ ॥ ध्यानमुत्पादयत्यत्र संहिताबलसंश्रयात् ॥ शुद्धात्मा तपसादांतो निवृत्तद्वेषकामवान् ॥ १७ ॥ अरागमो हो निर्द्वन्द्वो न शोचति न सज्जते ॥ न कर्ता कारणानां च न कार्याणामिति स्थितिः ॥ १८ ॥ न चाहंकारयोगेन मनः प्रस्थापयेत् क्वचित् ॥ न चार्थग्रहणे युक्तो नावमानी न चाक्रियः ॥ १९ ॥ ध्यानक्रियापरो युक्तो ध्यानवान् ध्याननिश्चयः ॥ ध्याने समाधिमुत्पाद्य तदपित्यजति क्रमात् ॥ २० ॥

॥ १४ ॥ नम इति बाह्यान् न च भावयेदित्यांतरांश्च विषयांस्त्यजेदित्युक्तं साम्यं जीवब्रह्मणोरैक्यं तत्र हेतुः मनस्येव मनः प्रविलापनं मनोहिनकूटस्थेलीयते तस्य तद्विकारत्वाभावात् नापि मायायां तस्यास्तुच्छत्वात् अतः परिशेषात् तस्मिन्नेव तस्य लय इत्युक्तं ॥ १५ ॥ तद्विद्या साम्यधिया प्रत्यगभेदेनेत्यर्थः ब्रह्म शुद्धबुद्धमुक्तत्वादिलक्षणं अहं देहं द्रियादिभिन्नो विशुद्धोऽस्मीति भावयेदित्यर्थः संहितां यथा योग्यं प्रणवगायत्र्यादिरूपां संन्यस्यति चित्तस्थैर्यसंपत्तौ सत्यां अथेत्यान्तर्यं वेत्यवधारणे ॥ १६ ॥ ध्यानमिति सार्धं श्लोकः ध्यानं ध्येयाकारप्रत्ययप्रवाहं संहितायास्तदुत्पादकत्वेद्वारमाह शुद्धात्मा शुद्धचित्तः तपसा विचारेण दांतो जितेन्द्रियः निवृत्तद्वेषाणां सर्वभूताभयप्रदानां योगिनां यः कामो ब्रह्मावाप्तिविषयस्तद्वान् ॥ १७ ॥ कारणानां कर्मणां कार्याणां फलभोगानां ॥ १८ ॥ प्रस्थापयेत्सज्जीकुर्यात् क्वचित्कर्म कर्तृत्वे भोगकर्तृत्वे वा ॥ १९ ॥ ध्यानक्रियैव परा उत्कृष्टत्वेनाभिमतस्य ध्याने श्रद्धावानित्यर्थः अतएव ध्यानवान् ध्याननिष्ठः ध्यानद्वारकस्तत्त्वनिश्चयो यस्य स ध्याननिश्चयः ध्याने ध्यानालंबने समाधिचित्तैकाग्र्यं उत्पाद्य तदपि आलंबनं ॥ २० ॥